Pro memoria - kult relikwii

Kościół od zawsze potwierdza wartość relikwii świętych i błogosławionych i łączy je z licznymi formami kultu i pobożności ludowej. Jednocześnie przypomina, że ponieważ wierni kochają relikwie należy zatem dobrze zorganizować duszpasterstwo odnoszące się do czci relikwii i dlatego każdorazowo powinno się:

- upewnić się o ich autentyczności; jeśli w tym względzie występuje wątpliwość, relikwie takie w sposób roztropny powinny być wyłączone z oddawania im czci;

- zapobiegać przesadnemu dzieleniu relikwii, sprzeciwiającemu się godności ciała ludzkiego. Przepisy liturgiczne nakazują bowiem, aby relikwie były takiej wielkości, by można było się upewnić, że są częściami ciał ludzkich;

- napominać wiernych, by nie ulegali manii kolekcjonowania relikwii; w przeszłości miało to czasem opłakane konsekwencje;

- czuwać nad tym, aby unikano wszelkiego oszustwa i różnego rodzaju pokątnego handlu oraz wszelkich zabobonnych dewiacji.

Różne formy ludowej czci dla relikwii świętych, takich jak ich ucałowanie, zdobienie światłami i kwiatami, udzielanie nimi błogosławieństwa, noszenie ich w procesji, nie wykluczając zwyczaju zanoszenia ich do chorych, by ich duchowo wesprzeć i umocnić ich błaganie o uzdrowienie, powinny być praktykowane z wielką godnością poza liturgią i wynikać z prawdziwej wiary. **Nie można umieszczać relikwii do adoracji wiernych na ołtarzu**, bo jest on zarezerwowany dla Ciała i Krwi Króla męczenników (por. *Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii* 236-237, 244). Wyklucza się także stosowanie welonu do przenoszenia i błogosławienia relikwiami, gdyż ten zarezerwowany jest do kultu należnego Najświętszemu Sakramentowi. Podobnie nie należy wystawiać relikwii (poza relikwiami Krzyża Świętego) w miejscach, które były, bądź są nadal przeznaczone do wystawienia Najświętszej Eucharystii (tzn. na tabernakulach, w tzw. gloriach, cyboriach, i na tronach).

Ponadto „**relikwie Błogosławionych i Świętych nie mogą być wystawione do uczczenia przez wiernych bez specjalnego zaświadczenia władz kościelnych, gwarantującego ich autentyczność**". Relikwie należy umieszczać w miejscach, które gwarantują ich bezpieczeństwo, podkreślają sakralny wymiar oraz ułatwiają oddawanie kultu. Należy je przechowywać i otaczać szacunkiem w duchu religijnym, unikając wszelkich form zabobonnych i pozoru handlu (por. Instrukcja *Relikwie w Kościele: poświadczenie prawdziwości oraz przechowywanie*).

Relikwie (…) wystawione do publicznej czci wiernych okadza się tylko na początku celebracji, dwoma rzutami kadzielnicy, po okadzeniu ołtarza. (*Ceremoniał liturgicznej posługi biskupów* 95, OWMR 277).

ks. dr Mariusz Szypa

Ceremoniarz katedralny